

ut nesciat. Tale privilegium ex concessione plurium Pontificum obtinet Celsissimus S. R. I. Princeps & Archi-Episcopus Salisburgensis, quod Episcopatus quatuor, Gurcensem, Chiemensem, Secco viensem, & Lavantinum, omni reservatione sublata, liberimè valet conferre. Videatur Historia Salisburgensis lib. 6. pag. 984. & plur. seqq.

9 Idem ferè dicendum est de jure patronatus, quod, accedente comprobatione Apostolica, fundator, dotator, aut constructor Ecclesie Collegiate seu Conventualis, si Clericus sit, jus conferendi Prælatum nancisci potest, ut insinuat Magnif. P. König ad tit. de Concess. Præb. l. num. 3.

10 Ad hæc jure præscriptionis, saltem immemoralis, Episcopis & cæteris Ecclesiarum Prælati Collationem beneficiorum electivorum acquiri posse, colligitur ex Clem. un. in prin. de supplend. neglig. Prælat. Et ratio est: quia, supposita capacitate possessionis, quam respectu iurium spiritualium certo habent Prælati Ecclesiastici, procedit regula, quod tantum operetur præscriptio immemoralis, quantum operatur privilegium ex dictis in tract. de Præscript. cap. 6. à n. 43. König cit. tit. n. 10. Pirhing ad tit. de Præbend. n. 86.

Quod attinet Laicos, illi titulo præscriptio-nis qualiscunque, hominum quoque memoriam excedentis, ob incapacitatem possessionis nequeunt ad Collationem habilitari arg. dictorum cap. 1. n. 69.

SECTIO II. De Objecto Collationis.

SUMMARIUM.

13. Objectum Collationis sunt Prælati. 14. In Germania reservata. 15. & seq. Nempè dignitates, à Cardinalibus possessæ. 17. & seq. Aut ab Officialibus & commensalibus Pontificis devota. 19. & seq. Aut vacantes apud Sedem, & in curia. 21. & seq. Aut Sedis Apostolice privatione. 23. & seq. Aut ejusdem promotione vacantes reddita. 26. & seq. Aut si sine

prima dignitate. 28. & seq. Aut si per sententiam Apostolicam quispiam deponatur. 30. & seq. Non etiam si depositus fiat per sententiam Ordinarii. 32. & seq. Opposita referuntur, & diluuntur. 36. & seq. Aliqui putant, Decanatum, à neo-electo Episcopo resignatum, fieri reservatum. 39. & seq. Constativum asseritur, & probatur.

§. I.

Quasnam Prælaturas de facto liberè possit conferre S. Pontifex in Germania?

13 Objectum Collationis sunt Prælati Ecclesiastici, quarum pleræque Summo Pontifici per speciales constitutiones reservatas fuisse, constat ex num. 7. Quia tamen in cap. 1. num. 65. advertimus, in Germania nostra cum Nicolao V. Romano Pontifice ex una; & Friderico III. Romanorum Imperatore ex altera parte, specialia Concordata fuisse inita, ac liberam eligendi facultatem Capitulis Ecclesiarum Germanicè ita fuisse restitutam, ut tamen adhuc aliqua reservatio suo in statu permanferit, non erit absque, modò speciatim recensere, quasnam dignitates vi talis reservationis liberè possit conferre Pontifex.

15 Primum itaque, post Germanicè Concordata, Collationi Pontificiæ subijciuntur Dignitates, quas possederunt ante obitum S. R. E. Cardinales. Textus in Concord. §. placet nobis conformiter Extravag. ad regimen 13. de Præb. inter commun. 16 Exemplum allegat Georg. Branden in collection. super concordat. q. 16. n. 11. in Serenissimo Philippo Bavarie Duce, Episcopo Ratisbonensi, S. R. E. Cardinalis &c. post cujus decessum Capitulum Cathedralis processerat quidem ad Electionem Illustrissimi D. Sigismundi Friderici Fugger, eam tamen Sedes Apostolica cassavit, atque propter singularia personæ merita non ratione Electionis, sed liberæ Collationis eidem Sigismundo Episcopatum Ratisbonensem concessit.

Secundò ad Collationem Papalem spectant 17 Dignitates, per obitum alicujus Officialis vel etiam commensalis Pontificis, puta Vice-Cancellarii, septem Notariorum, Auditorum, Referendariorum, & aliorum, qui recensentur in Concord. d. §. placet, vacantes. Exemplum adducit idem Branden cit. l. n. 5. in Francisco Orano, Palatii Apostolice Auditoris, cujus tres Præposituræ, quas in Diocesi Leodiensii habebat, quantumvis electivæ, à S. Pontifice post illius mortem liberè sunt collatae.

Tertiò pro libitu confert S. Pontifex Prælaturas apud Sedem & in Curia vacantes. Tales sunt Prælaturæ eorum, qui quorumcunque negotiorum causâ ad Curiam Apostolicam (cujus nomine probabilissimè intelligitur locus, in quo causarum & literarum Apostolicarum audientia est & expeditio. Wiestner ad tit. de Præbend. n. 80.) accedunt, vel ab ea recedunt, quando in Curia vel extra Curiam in loco, ultra duas diœceses, seu iter biduanum non distante, moriuntur d. §. placet. Tales quoque sunt Prælaturæ, quarum resignatio fit in manus Pontificis, sive resignatio à principali præsentem, sive ab absente per procuratorem fiat. Covarruv. prælat. quest. 36. num. 4. Gonzalez ad reg. §. Cancellar. glossam. 12. §. 1. n. 42. P. Engel ad tit. de Præbend. n. 9. in fin. P. Pirhing eod. tit. num. 360.

Quartò

21 Quartò liberam Collationem habet Pontifex in Prælatibus, per depositionem, privationem, & translationem, auctoritate Sedis Apostolicæ factam, vacantibus d. §. placet. 22 Hæc de causa superioribus annis Capitula Cathedralia, Frisingense, & Ratisbonense, Ecclesiis suis, per Serenissimi Principis Clementis Episcopi ad Leodiensem Ecclesiam translationem vacantibus, & propterea reservatis, ad Episcopi novi Electionem non potuissent procedere, nisi ex speciali Sedis Apostolicæ gratia eligendi facultatem imperassent, ut rectè advertit P. Wiestner cit. tit. de Præb. n. 87. 23 Quintò sub liberam Collationem veniunt Dignitates, quas auctoritate Apostolicâ promoti ad Episcopales, Archi-Episcopales, & Patriarchales Ecclesias, nec non Regimina Monasteriorum, possidebant, d. §. placet. Neque attenditur, an ejus generis dignitates per Electionem præviam delatæ sint, si modò Confirmatio ad Sedem Apostolicam spectet: quia vacare censentur non à tempore factæ Electionis, sed impertitæ confirmationis. Wiestner cit. l. n. 92.

Sextò liberè conferuntur Prælaturæ tum Abbaciales, tum Episcopales, quarum Confirmatio ad Sedem Apostolicam pertinet, quando Electio vel Postulatio aut debitò tempore non est celebrata; aut contra formam præscriptam instituta; aut ab indignis, vel de indignis formata; ideòque à Sede Apostolica cassata, & reprobata est. Concord. in §. item placet. Pirhing ad tit. de Præb. n. 360.

Septimò Collationi Papali subjacet in Ecclesiis Cathedralibus proxima Dignitas post Pontificalem; & in Collegiatis major seu principalis. Concord. §. de cæteris. Talis ex hodiernis Germanicè moribus est Præpositura. P. Wiestner cit. l. n. 103. P. Reiffensuel ad emend. tit. n. 550. P. Schmalzgrueber ib. n. 241. Nisi fortè & ipla Præpositura ex speciali indulto sit electiva, ut de Præpositura Metropolitana Ecclesie Salisburgensis constat ab experientia, quâ primùm anno 1714. die 24. Maji in Præpositum electus est Reverendiss. & Illustriss. DD. Carolus Joseph. ex Comitibus de Küenburg; & de Cathedrali Augustana restituta Branden. ad Concord. q. 12. n. 2. de aliis aliis.

§. II.

An liberæ Collationi Pontificiæ reservata sint Prælaturæ, quarum vacantia ob crimen ipsò factò inducitur per Legem commennem, in corpore Juris clausam?

28 IN hac questione cum Georgio Branden ad Concord. q. 10. num. 3. indubitatum habeo, quòd, si Prælatura ipsò jure propter crimen simoniæ v. g. aut hæresis in iure dicatur amittitur, ut in textu cap. ad abolendum 9. de Heret. & Extravag. 1. & 2. de Simon. inter commun. ac sententia declaratoria criminis (quam præcedere debere, antequàm pœna per Legem dictata locum habeat in conscientia, notum est ex tract. de Jure Legali cap. 1. n. 269.) ab ipso Romano Pontifice, ejus Curia, vel Legato feratur, Prælatura sic amissa Collationi Pontificiæ reservetur. Deducitur hæc resolutio evidenter ex Concordat. §. placet, ubi Pontifex omnes Ecclesias, per depositionem, vel privationem, per se vel suâ auctoritate factam, vacaturas, suæ dispositioni reservat, prout in num. 21. jam expressum est.

Atqui in Concordatis solum illæ Dignitates, per privationem amissæ, reservantur Pontifici, quarum privatio auctoritate Apostolicâ inducitur. Ergo, si hæc privatio auctoritate Ordinarii, Episcopi, vel Archi-Episcopi inducatur, Prælatura non erit reservata.

Opponit equidem Branden I. styllum Curie. II. Bullam Sixti V. quæ incipit Pastorali. III. quòd per Concordata censentur esse reservata beneficia, quorum privatio Romæ inducitur; sicut & illa, quæ vacant ob crimen, cui Lex, Romæ constituta, privationem imponit.

30 Si verò sententia declaratoria ab Ordinario, Episcopo, vel Archi-Episcopo feratur, contra Prælatum cit. quest. 10. n. 8. cum Rubuffo, Parisiensi, P. Engel ad tit. de Præb. sub num. 18. P. Wiestner eod. tit. sub num. 88. verius iudico, amissas Prælaturas non reservatas fieri, sed electivas persistere. Ratio est: quia exceptio firmat regulam in casibus non exceptis; hocque præmissis accidit in Concordatis Germanicè, ubi in §. de cæteris difertè promittit Pontifex, quòd ultra casus ex-

Sed his omnibus egregiè satisfecit P. Engel cit. loc. I. quòd videlicet styllum Curie sit aliquid facti; adeoque probari debeat. II. quòd Bulla Sixti V. sit declaratoria Concordatorum Gallicè, ac nomine relaxationis, vi cuius beneficia, per conscientiam simoniacam accepta, à reservatione speciatim excipiuntur, non tam Juris dispensationem quam explicationem intelligat. III. quòd contra sensum Concordatorum dicantur vacare beneficia per privationem Romæ inductam, quando non Judex, sed Lex, Romæ lata, sententiam dicat; quippe cum aliis plurima beneficia forent reservata, quæ reservata non sunt.

§. III.

An Decanatus Cathedralis S. Pontifici reservetur, quando à Decano, in Episcopatum electo, ante Confirmationem resignatur?

36 SIC autem Branden ad Concord. q. 7. n. 2. & q. 9. n. 4. Nicolarts ibid. tit. I. dub. I.

§. 32. Wagnerbeck ad Reg. 26. (aliis 27. aut 28.) Cancellaria §. ad hujus Cockier ad eand. Reg.

Reg. num. 24. Rationes sunt. I. quia in Concordat. in n. 17. allegatis expresse reservantur Dignitates, quas habent promoti ad Episcopatus: cui reservationi officere nequit facta resignatio à promotis: cum in fraudem conventionis & Legis publicæ fiat. II. quia in cit. Reg. Cancellaria prohibentur & irritantur omnes resignationes Dignitatum & beneficiorum, quæ promoti ad Prælaturas quasvis faciunt post Electionem, ante impetratam Confirmationem: indeque inferri videtur, quod primùm incipiant vacare post diem Confirmationis, sicutque Pontifici reservata. III. quia Rota Romana in una Paderbornensis Præposituræ sic declarasse fertur.

37 Sed alterius sententiæ sunt P. Engel cit. l. num. 37. & P. Westner ibid. n. 99. P. Schmalzgrueber ibid. n. 160. Rationes sunt. I. quia Concordata non reservant dignitates vel beneficia jam resignata, sed adhuc possessa tempore Confirmationis. Neque facere censetur in fraudem conventionis vel Legis publicæ, qui iure resignandi, quod habet, utitur; præsertim cum aliquando possit rationabilis occurrere resignandi causa, ut noviter electus Decanus, post discessum alterius

ad aulam & administrationem, quam electus Episcopus in concordia nostris in partibus facere potest, munere suo statim fungatur. II. quia cit. Regula Cancellariæ non irritat resignationes, sed Dignitatum resignatarum provisiones vel collationes, ab alio quam S. Pontifice faciendas. Ergo resignatio est valida, nec Dignitas resignata reservationi obnoxia: cum secundum Concordata non reputentur reservata ea beneficia, quæ quis tempore promotionis seu Confirmationis Apostolicæ non amplius habet. Et quia hæc regula est posterior Concordatis, illis non derogat: eod quod Pontifex in fine eorum discrete sponderit, quod derogare non velit. III. quia decisione Rotæ, quæ ab Auctoribus primæ opinionis affertur, contrariam adducit Flaminius de Resignat. lib. 3. q. 6. n. 92. quam P. Engel eod majori præcib habet, quod idem Flaminius Doctor Romanus, adeoque Romanæ præceps peritissimus, extiterit; atque insuper altera decisio, licet tempore posterior dicatur, emanaverit de Præpositura Paderbornensi, quæ, velut prima Dignitas post Episcopalem, abstrahendò à speciali indulto, per se reservata est ex n. 26. Huius mentis & ego sum.

SECTIO III. De Effectu Collationis.

SUMMARIUM.

43. Quid operetur Collatio ex mente aliorum? 44. Ex nostra sententia operatur jus in re. 45. Item jus administrandi &c. 46. Videtur obloqui Extravag. injunctæ de Elect. inter commun. 47. & seq. Explicatur illius sensus.

§. I. Quale jus operetur Collatio?

43 Collatio, sicut ex Azorio notat Augustinus Barbofa de Off. & pot. Episc. part. 1. tit. 1. cap. 4. num. 8. habet vim Electionis, nominationis, designationis, præsentationis, institutionis, Confirmationis.

44 Brevius & commodius dici potest, Collationem, si acceptata sit, operari jus in re arg.

cap. si sibi absentis 17. de Præbend. in 6. quod licet de Collatione beneficiorum inferiorum loquatur, attamen ex paritate rationis extensionem ad Collationem Prælatuorum non indignatur: cum Confirmatio, cujus virtutem habet Collatio, extra dubium operetur jus in re ex cap. 1. num. 520.

§. II.

Tribuaturne Collatio jus administrandi?

45 Sic concludendum videtur, si conferantur, quæ in cit. cap. 1. n. 525. & seq. allata sunt: cum enim, ut ibidem dictum est, Confirmatio tribuat jus administrandi, ac omnes actus Jurisdictionis exercendi; tribuet quoque similem potestatem Collatio, quæ, quia immediate à Superiore venit, non debet minori energia, quam Confirmatio, pollere.

46 Sed difficultatem movet Barbofa cit. l. n. 9. ubi non Collationi, sed literis Apostolicis vim administrandi tribuit, motus Extravag. injuncta 1. de Elect. inter commun. in qua Bonifacius VIII. severè prohibet, ne, qui apud Sedem Apostolicam promoventur, ad commissas

Ecclesias & Monasteria absque dicta Sedis literis; hujusmodi eorum promotionem continentibus, accedere, vel honorum Ecclesiasticorum administrationem accipere presumant.

Mihi tamen necquicquam dictis obstare relata Extravagans videtur: supponit liquidem, de Collatione necdum authenticè constare; & consequenter requirit literas Apostolicas, non eum in finem, ut specialiter potestatem administrandi contineant, sed ideo, ut Collatio authenticè tum promotis, tum eorum futuris subditis insinuetur. Possunt itaque, qui à Sedis Apostolicæ libera & jam perfecta Collatione provehantur ad Ecclesiasticas dignita-

gnitates, vi hujus Collationis administrare in collatis Ecclesiis: quamquam ipsa Collatio non ante habeatur pro perfecta, & completa, quam literæ Apostolicæ desuper formate fuerint, conformiter iis, quæ de rescriptis gratiæ docuimus de Jure Legali cap. 8. n. 141.

CAPUT VI.

De Modis Amittendi Prælaturas Ecclesiasticas.

HAtenus de Modis acquirendi Prælaturas Ecclesiasticas per quinque Capitula tractatus noster diffusus erat. Fides publica, quam in primo operis ingressu dedimus, jubet, ut de Modis amittendi Prælaturas eundem tractatum concludamus. Paremus igitur, & Modos illos sic explanamus, ut, quæ de amissione Prælatuorū dicuntur, ad inferiora quoque beneficia cum proportione applicari valeant.

SECTIO I.

De Renuntiatione.

SUMMARIUM.

1. & seq. Renuntiationis duplex acceptio. 3. Definitio. 4. & seq. Debet esse spontanea, & libera à metu. 8. & seq. Metus justus non officit. 10. Etiam jus ad rem cadit sub Renuntiationem. 11. Debet fieri legitime. 12. Alia est tacita. 13. Alia expressa. 14. & seq. Item pura vel conditionata, quæ non est licita de Jure. 21. Renuntiare possunt omnes beneficia. 22. & seq. S. Pontifex. 27. Femina. 28. & seq. Minoræ, salvo resuscitationis auxilio. 31. & seq. Non autem Novitii Religiosorum. 38. & seq. Aut infirmi, si decesserint intra 20. dies; ubi de regula Cancellariæ &c. 50. & seq. Potest quis renuntiare per procuratorem. 52. & seq. Resignatarius debet esse capax beneficii, quod ipsi renuntiat. 59. Agitur de senibus & infirmis. 60. Ac Consanguineis. 61. & seq. Resignatarius potest acceptare Renuntiationem per procuratorem. 63. Regulariter omnes Prælatura & beneficia Renuntiationem admittunt. 64. & seq. Exipiuntur litigiosa. 66. & seq. Electiva. 69. & seq. Jure Patronatus affecta. 71. & seq. Jam amissa quoad i-

tulum. 77. & seq. Et ad quæ resignari est videri. 79. Renuntiatio desiderat justam causam. 80. & seq. Pro Episcopis tantum sex determinantur in cap. 10. h. t. 91. Quoad Prælatos inferiores sufficiunt leviores. 92. & seq. Desiderat etiam auctoritatem Superioris. 97. & seq. Episcopus potest acceptare Renuntiationem eum precibus pro certa persona. 100. & seq. Non potest acceptare conditionalam sine conditione. 104. & seq. Desiciente Superioris auctoritate, penitus est nulla. 110. & seq. Etiam in tacta est necessaria. 112. & seq. Requirit etiam publicationem. 115. & seq. Utrum, non facta publicatione, beneficium suas reservatum? Disputatur. 118. Usus & praxis publicationis. 119. Inducitur Effectus Renuntiationis pura. 120. Et conditionata. 121. & seq. Inducitur tempus vacaturæ. 122. & seq. Examinatur potestas & auctoritas Prælatorum Regularium resignatarum. 128. & seq. Examinatur questio, num. si ad aliud Monasterium fuerint postulati, possint ad Monasterium præsentis redire?

§. I.

Quid sit Renuntiatio?

Primus modus amittendi Prælatuam Ecclesiasticam est Renuntiatio. Hæc duplicem, eamque planè diversam significationem, sortitur. Primò namque renuntiare idem est, ac nuntiare, seu referre, non tantum in Saero Codice Matthæi 2. §. 8. ibi: *ite, renuntiate mihi*; sed etiam in Jure profano l. *advocatus 1. in pr. ff. si mensur falsi, mod. dix. ibi: interest nostræ, ne saltemur in hujusmodi renuntiatione*; & l. *si quis aliquid 38. §. 1. ff. de Pen.* Secundò renuntiare denotat id, quod cedere, remittere, dimittere, resignare l. *si absentis 11. §. 1. ff. de Legation. l. naturaliter 12. §. 1. ff. de Acquir. vel*

amitt. possit. l. sed et si 4. §. 4. ff. si quis canonibus. l. si quis in conscribendo 29. Cod. de Paul. Gonzalez in commentar. ad cap. literas 1. de Renuntiat. num. 7. In hac postrema significatione accipitur Renuntiatio in tit. 9. Libri 1. Decretal. X. in VI. & Clementis. diciturque promissæ Resignatio, ac

Definitur, quòd sit spontanea Prælatuæ Ecclesiasticæ dimissio. *Agitur amittitur in 1. & 2. Dixi I. spontanea*; partim, ut discriminem Renuntiationem à Depositione, quæ quis inquit Prælatuam privat: partim, ut excluderem Renuntiationem, metu injusto extortam:

q. 1. num. 1. videlicet ne fraudentur Ordinarii Collatores. expectantes, aut ab alio nominati; neve dispositio vel successio hereditaria per Resignationem in favorem personae inducatur. conformiter textui in cap. ult. h. t. in 6. Hic tamen pro majori regulae dilucidatione

40 Notandum I. cam non pertinere ad infirmos resignantes, qui tempore Resignationis facta morbo quodam non-lethali, v. g. podagra, tertiana febris &c. detinebantur, & postea in morbum fatalem, ex quo intra 20. dies decedunt, incidebant. P. Engel ad tit. de Præbend. n. 30.

41 Ratio est: quia in regula non gratis adduntur verba: si de ipsa infirmitate decesserit; ad denotandum, duo requiri, videlicet ut aliquis in infirmitate resignaverit, & simul illa infirmitas causa mortis extiterit, quatenus illorum præposteris Resignationibus via præcludatur, qui probabili mortis timore perculli, quasi per hereditariam successione sua beneficia, quæ retinere se deinceps posse desperant, aliis consignant.

42 Notandum II. diem 20. non præcisè à tempore Resignationis infirmatae, vel à Superiore concessæ, sed à tempore præstiti, ac post Superioris concessionem iterati consensûs computandum esse, adeo ut si aliquis vel statim ab initio infirmata Resignationis fatali morbo decubuerit, vel saltem eò tempore, quò juxta stylum Romæ Curie secundà vice consensum exprimere debuit, lethaler agrotus fuerit, ac postmodum intra dies 20. exspiraverit, Resignatio sit nulla. Hoc quippe insinuant verba: etiam vigore supplicationis, donec esset sanus, signata; & declarat stylum Curie, quò resignaturus, postquam Curia comprobavit Resignationem, de novo suum consensum manifestare tenetur. Flamin. Parif. d. lib. 12. q. 6. n. 6. P. Pirhing h. t. n. 34.

43 Notandum III. quorumcumque beneficiorum, tum simplicium, tum curatorum, tum etiam Prælaturationum Resignationes, sive Romæ, sive extra coram Ordinario fiant, dicta regulà comprehendit, ut fatis liquet ex verbis aliquod beneficium; item in Curia Romana, sive extra illam; & quavis auctoritate collati &c. Barbosa ff. E. P. lib. 3. cap. 15. n. 130. P. Engel cit. l. n. 33. P. Pirhing cit. l. n. 35. P. Wiestner cit. n. 40. & 42. Parif. d. l. q. 3. per tot. ubi tamen in n. 41. excipit beneficia consistorialia & q. 5. n. 8.

44 Notandum IV. Resignationem infirmi, quantum attinet ipsius personam, censi validam, ubi à legitimo Superiore fuerit admissa: utpote cum nihil ad valorem Resignationis requiratur, quam resignati voluntas, à Superiore comprobata; quatenus tamen attinet Ordinarium collatorem, vel resignarium, Resignationem censi nullam: eò quòd beneficium, ita resignatum, securà intra 20. dies morte, secundum formalia citatæ regulæ verba per obitum censetur vacare. Card.

de Luca de Benefic. dist. 34. n. 6. & seqq. Hinc idem Card. in eodem discursu à Metropolitana Capitulo Salisburgenfi pro veritate consultus, utrum in casu, quò aliquis Canonicus in manus Archi-Episcopi liberè resignavit, Canonicatum, porrectis eidem precibus, ut pro sua mera benignitate Canonicatum resignatum conferre dignaretur resignantis fratri germano, ac intra 20. dies decessit, fructus beneficiale illius anni transmittantur ad hæredes vigore statuti dicti Capituli, quò moriente Canonico in statu Canonicali fructus illius anni transmittantur ad ipsius hæredes? Respondit, quòd non: quia nimirum Resignatio, quantum est ex parte resignantis, erat valida; nec proinde resignans in statu Canonicali mortuus fuisse censetur.

Notandum V. inter DD. adhucdum disputari, num beneficium resignatum, securà intra 20. dies morte, fiat reservatum Pontifici, quando in manus illius resignatum fuit? Flamin. Parif. d. l. q. 10. n. 4. & seqq. Lotter de re benef. lib. 3. q. 15. n. 17. Wiestner ad h. t. n. 48. affirmant ex ea principatier ratione, quòd beneficium ejusmodi per Resignationem in Curia fiat affectum. Negant Garcias de Benefic. p. 5. cap. 1. n. 160. Cockier ad cit. Reg. à n. 21. & P. Engel ubi supra n. 32. tum quia ipsemet Pontifex in Reg. fatetur, tale beneficium non per Resignationem sed obitu vacare: tum quia in verb. quavis auctoritate &c. supponit, collationem ad alios pertinere posse: tum quia reservatio non inducitur per oppositionem manuum, quando nullus effectus inde fecerit. Quam ex his feceratis in praxi sit tendenda? Eò difficultus est consulere. quò certius ab Authoribus utriusque sententia praxis allegatur.

Quæres: an Resignatio possit fieri per procuratorem?

Resp. affirmativè, dummodò procurator speciali mandatò in scriptis sit provius per textum in Reg. Cancellar. de Consensu in Resignationem 45. & reg. Juris 68. & 72. in 6. Est autem notabilis constitutio Clem. un. h. t. hac in parte memoria imprimenda, quæ disponit, ut si quis ad cedendum Pontifici aut alii cui libere dignitati vel beneficio procuratorem liberè ac spontè constituerit, & ipsum ignorans postmodum dixerit quomodo libere revocandum, teneat casu facta per eum, antequàm ad ipsius vel illius (in casu manibus casu fuerat faciendâ) notitiam revocatio hujusmodi sit adducta. Nisi forte per ipsius aut alios multitudine factum fuerit, quo minus ad eos vel eorum alterum ante cessationem poterit revocatio pervenisse. Illustrant hanc constitutionem Panormitanus in comment. ad cit. Clement. Flamin. Parif. de Resignat. lib. 9. per tot. P. Engel h. t. à n. 13. Rebuffius de Procurat. ad resignand. consil. P. Wiest. h. t. num. 80. nos. P. Petrus de Murga in r. de Benefic. q. 3. §. 4. à n. 1069.

§. IV.

Quam Renuntiatio possit fieri?

52 **S**tylum Juris communis, Renuntiatio fieri non potest alteri eò sensu, ut in illius favorem cedat, isque beneficium resignatum consecratur ex n. 17.

53 Sed quia ex dispensatione Pontificia ex n. 20. Renuntiationes in favorem personæ sunt frequentissimæ, pro illarum intelligentia generaliter sciendum est, quòd, si fiant in favorem personæ non idoneæ, sint nullæ. Flamin. Parif. lib. 4. q. 1. per tot.

54 Ratio est obvia: quia beneficium Ecclesiasticum, ut non potest alteri, quam idoneo conferri, prout alibi monstrabitur, & patet ex cap. 1. à n. 178. & cap. 4. à n. 17. cap. cum in cunctis 7. in pr. de Elect. ita nec alteri, quam idoneo, resignari. Ex quo

55 Inferitur I. Renuntiationem in favorem Laici, tametsi statim Clericatum assumere sit paratus, non valere: nimis enim manifesta Laicorum est incapacitas ad beneficia, eaque per supervenientem Clericatum, qui requiritur tempore concessi vel acceptati beneficii, suppleri vel tolli non potest. Flam. d. lib. 4. q. 2. n. 2. & 15.

56 Quin etiam, si resignatarius incesserit in habitu Clericali, ideòque pro Clerico communiter fuerit agnitus, beneficium sibi resignatū apprehendere vel retinere nequit: utpote cum error communis non tollat incapacitatem personæ, licet interim, usquedum non detegitur, gesta personæ incapacis ob utilitatem communem sustineatur per l. barbarius 3. ff. de Offic. Prætor. Rota Rom. apud. cit. Flamin. n. 19.

57 Inferitur II. beneficium illis, qui patiuntur defectum in ætate, nativitate, scientia, moribus &c. resignari non posse: ex quo enim similis defectus obstat collationi, Electioni,

vel alterius generis provisioni, obstat quoque Resignationi. Flamin. d. lib. 4. q. 3. & seqq. Et ideò in supplicatione pro admissione Resignationis in favorem exprimi debet qualitas resignatarii; ceteroquin ob vel subreptitia censetur & nulla per textum in cap. super literis 20. de Rescript. nec ulla sperari poterit dispensatio, nisi detectus, qui subest, explicetur.

58 Petes I. utrum infirmis, senibus, aut consanguineis beneficium aliquod resignari valeat?

Resp. I. beneficium infirmis ac senibus resignari posse, si modò vel infirmitas non nimium sit duratura; vel senectus ob virium debilitatem impotentiam ad functiones beneficium non causet. Flamin. d. lib. 4. q. 8. per tot.

59 Resp. II. beneficium in favorem consanguinei, si de cetero videatur esse beneficium dignum, licitè & validè resignari: motivum quippe consanguinitatis se solò nec facit impedimentum, nec constituit fundamentum simoniæ, veluti in 10. 3. lib. 5. de simulatione probabitur.

60 Petes II. utrum resignatarius Resignationem per procuratorem acceptare, vel etiam resignanti pensionem promittere valeat?

61 Resp. affirmativè, & ita quidem, ut idem procurator, ad resignandum constitutus, Resignationem acceptare, vel pensionem promittere valeat. Flam. lib. 9. q. 23. n. 9. Wiest. h. t. n. 83. Non enim implicat, ut una persona vicem duarum aut plurium sustineat; & consequenter sub nomine resignantis beneficium dimittat, & sub nomine resignatarii beneficium dimissum cum vel sine reservatione acceptet.

§. V.

Quam Prælatuæ vel Beneficia Renuntiationem admittant?

63 **O**bjectum Renuntiationis sunt beneficia, non tantum inferiora, sed etiam majora, Dignitates, & Prælatuæ. Barbosa ff. E. l. lib. 3. cap. 15. n. 125. Flamin. lib. 2. q. 1. n. 1. & 2.

64 Excipiuntur I. Prælatuæ & alia beneficia litigiosa: hæc enim, licet absolute possint resignari (nam ipsa quoque lis & controversia Resignationem non respiciunt) in alterius tamen, quam litigantis favorem, resignari non possunt arg. cap. si. ij. 2. ut lice pend. in 6. vel quia, pendente lite, nil innovare vel alienare licet: vel quia non expediret, litem jam motam inter personas certas ad alias extendere: vel quia præsumptio fraudis latere videtur. Flamin. d. lib. 4. q. 3. num. 1. & seqq. & n. 100. & seqq. P. Guetrather Inst. Jur. Civ. lib. 1. tit. 19. n. 9.

65 Excipiuntur II. Prælatuæ electivæ, quæ quidem Renuntiationem absolutam ac putam non dedignantur, attamen in favorem

personæ, Capitulo non consentiente, propter ingens, quod eveniret, præjudicium resignari nequeunt. Flamin. cit. l. q. 5. n. 3. Leurenus in foro benef. p. 3. sect. 1. cap. 4. q. 293. nam. 2. König h. t. n. 19. Guetrather d. t. n. 9. Verani ad h. t. §. 5. n. 6.

66 Idque potissimum procedit in Germaniæ Prælatibus, in quibus liberè eligendus Capitulis, tam Secularibus quam Regularibus, vi Concordatorum indulgum, ne quidem à S. Pontifice gravari vel adimi solet.

67 Dixi: Capitulo non consentiente: nam Capitulum, de cujus præjudicio agitur, potest utique Resignationem approbare; sic tamen, ut majoris partis consensum haud sufficiat, sed unanims omnium vox & mens desideretur. Flamin. d. l. n. 11.

68 Excipiuntur III. Prælatuæ & qualibet beneficia, jure patronatus affecta: resignari enim in favorem aliter non possunt, quam D d d 3 sciente

fidium facit: eò quòd resignantes beneficia in manus laicorum illis priventur, non ex virtute Renuntiationis, sed in penam criminis, ut Pontifex ipsemet in fin. cap. suggerit, ibi: licet Resignatio talium facta laico nullam obtineat firmitatem.

108 Textus Civiles (quibus alios & pragnationes reponere possent, ostendendò ex l. non dubium §. Cod. de Ll. l. gradò §. 7. l. si testamentum §. 2. ff. de Fideiussor. & plur. concordant. actum, contra formam à Jure præscriptam celebratum, ex integro nullum esse) extra casus 109 suos extendendi non sunt. Dicunt siquidem, acceptilationem ex se non habere vim tollendi obligationem, non verbis sed re contractam, parere tamen exceptionem doli. Adeoque loquuntur de modis tollendi obligationes, in favorem privatorum inventis; non verò de forma actuum, in bonum publicum introducenda.

110 Dubitatur IV. utrum in Renuntiatione tacita, quã aliquis ipsò factò privatatur beneficio, Superioris auctoritas exigatur? Resp. affirmativè. Textus bonus in extrava-g. execrabili Joannis XXII. §. qui verò. de Præben. Flamin. d. lib. 7. q. 3. n. 3. Schmalzgrueb. 111 ber ad h. l. n. 20. Ratio est: quia non solum utile, sed etiam necessarium est, ut quis à beneficio, quod institutione Canonica receptum, Superiore non-requirit non discedat, quatenus is de eo disponere, ac vel novum beneficium vel Vicarium substituere valeat.

112 Demum ad Renuntiationem validam postulatur ejusdem publicatione, juxta constitutionem Pii V. quæ incipit Sanctissimus &c. & constitutionem Gregorii XIII. quæ incipit: humano vix judicio &c. ubi mandatur, ut provisi (qualescunque fuerint) de beneficiis resignatis quibuscunque publicationem faciant Renuntiationis novæque provisionis, tam in Ecclesia Cathedrali, quam in Ecclesia beneficii resignati, dum frequens populus ad Missarum solemniam convenit. Quòd si Resignatio fiat coram Ordinario extra Curiam, publicari ju-

betur intra tres menses; sin fiat in Curia citra montes seu Italiam, intra sex; & si ultra montes, intra 9. menses, prout latius est videre in utraque constitutione, quam exhibet Flamin. Paris. lib. 9. & pluribus quæstionibus declarat. Ratio sic constituendi fuit, ut tollantur occul-114 tis non penitus sepeliatur arg. l. eam legem 14. Cod. de Excusat. Mun. & ibi Bruner. num. 16. Panormitanus ad cap. cum ad Monasterium 6. de statu Mon. n. 13. Tamburinus de J. A. com. 1. disp. 13. q. 4. n. 6. P. König h. t. sub n. ult. in fin. P. Guetrather in Porta honoris cap. ult. n. 11.

115 Omisã hãc publicatione, beneficia, in manibus Papæ resignata, dispositioni & provisioni Apostolicæ reservantur, nullò penitus jure vel resignanti vel resignatario ulterius competente; adempta quoque resignatario spe, illud beneficium à benignitate Sedis Apostolicæ consequendi.

116 Que reservatio, numi etiam in Germania, stantibus Concordatis locum habeat? Acriter disputant Canonistæ Germani. P. Wiefstner ad h. t. d. n. 11 §. reservationem tuetur, ex eo fundamentò: quòd beneficia, in manus S. Pontificis resignata, & non ritè publicata, censentur apud Sedem Vacare, prout definitum est in Rota in recent. p. 10. dec. 140. & p. 11. dec. 322. quales vacantur non impediuntur, sed confirmantur in Concordatis. P. Engel ad tit. de Præben. 117 num. 17. & 18. reservationem negat, ex ratione: quòd Bullæ novæ, ac post Concordata primùm conditæ, Concordatis, quibus expressè non derogant, non noceant. Ego judicium usque ad casum practicum, mihi proponendum, suspendo.

118 Id solum moneo, publicationem in Renuntiationibus, auctoritate Ordinarii factis, in Germania vel omninò non, vel non tanto cum rigore efflagitari, prout attestantur Zypæus in Analyse Jur. Pont. ad h. t. n. 2. Engel cit. n. 17. Pirhing ad h. t. num. 109. Wiefstner ad h. t. n. 157. Schmalzgrueber ib. n. 40. in fin. idem de Hispania testantur Petro de Murga de Benef. q. 3. num. 1156. Quidquid in contrarium dixerat Flamin. d. lib. 9. quæst. 9. à num. 6.

§. VII.

Quis effectus sit Renuntiationis?

119 Effectus Renuntiationis est, quòd Prælatu-120 ra vel beneficium renuntiatum fiat vacans, ac renunciatis omne jus, quòd habuit in Prælatu-121 ra, tam in spiritualibus quam temporalibus, tum quoad proprietatem, tum quoad possessionem amittat. Rota Rom. in rec. p. 1. dec. 660. n. 2. & dec. 240. num. 3. & 4. Latè Barbosa F. E. V. l. 3. cap. 15. à num. 148. Quòd tamen procedit solummodò de Renuntiatione absoluta: conditionata quippe, cum ante conditionis eventum non convalescat, non admittit resignati jus in Prælatu-122 ra vel alio beneficio. Rota d. p. 1. dec. 631. n. 1. & 2. & p. 2. dec. 286. n. 2. dec. 542. n. 5. p. 3. dec. 635. num. 7. & seqq. p. 9. 10. 1. dec. 90. n. 16. Et hinc Renuntiatio in favorem personæ jus resignanti non aufert, priusquam beneficium resignatario

123 plene acquiratur Rota p. 11. dec. 322. n. 3. & seqq. p. 14. dec. 186. n. 4. Quondam verò hæc vacatio inducatur? 124 Quæstio est; in qua contra Gomezium & Azorium communis est resolutio, quòd, si Renuntiatio coram Ordinario extra Curiam sit facta, mox à tempore acceptatæ Resignationis inducta sit vacatio per cap. admonet 4. h. t. & rationem: quòd ea, quæ mutuo consensu coaluerunt, mutuo dissensu plerumque concidunt. Clariss. P. Guetrather sæpe cit. l. num. 16. Sin verò Renuntiatio sit facta in Curia, antea dignitas vel beneficium non vacet, quam renunciatis post acceptatam Renuntiationem de novo consensum suum explicaverit, ob styllum Curie, in qua sic practi-125 cari scribit Barbosa cit. loc. n. 22.

Quæ-

123 Quæres I. qualis auctoritas & potestas Prælati Regularibus Benedictis post Resignationem remaneat?

Resp. I. primum ejusmodi Prælati locum post successorem in Prælatu ubique competere; quatenus memoria præhabita dignitatis non penitus sepeliatur arg. l. eam legem 14. Cod. de Excusat. Mun. & ibi Bruner. num. 16. Panormitanus ad cap. cum ad Monasterium 6. de statu Mon. n. 13. Tamburinus de J. A. com. 1. disp. 13. q. 4. n. 6. P. König h. t. sub n. ult. in fin. P. Guetrather in Porta honoris cap. ult. n. 11.

125 Resp. II. consuetudine etiam receptum esse, ut juxta facultates Monasterii & merita Resignati annum quoddam peculium Prælati hujus generis constituitur. Tamburinus cit. disp. 13. quæst. 7. per tot. ut nempe, sicut reliquias pristinæ dignitatis, sic etiam depositæ administrationis emolumentum & remunerationem quandam retineant.

126 Resp. III. omnem potestatem, Prælatu-127 ræ connexam, tam Ordinis quàm Jurisdictionis, per Resignationem amitti. Clariss. P. Wex in Epis. Prælat. Regular. p. 1. cap. 7. n. 15. Totam siquidem potestatem Prælatu-128 Regularium non ex caractere aliquo, intrinsecè receptò, sed ex dignitate pendet: & consequenter sicut cum dignitate acquiritur, sic etiam cum dignitate amittitur arg. l. fordidiorum 13. Cod. de Excusat. Mun.

Sed hoc de Jure, quòd consuetudine in eo mutatum esse, ut Prælati Resignatis usus Pontificalium, saltem de licentia novi Prælati, competere

possit, testatur P. Guetrather cit. num. 11. in fin.

128 Quæres II. an Prælatu, ab uno Monasterio ad aliud in-vel solemniter postulatus, possit in casu Renuntiationis ad locum Professionis reverti?

Resp. negativè. Ratio est: quia, si facultatem revertendi haberet, illa proveniret ex eo, quòd remaneret membrum loci Professionis. Sed verum non est, quòd membrum remaneret: partim quia non retinet jus eligendi Prælatum in loco Professionis cap. constitutus 47. de Elect. quod alias competit omnibus membris Ecclesiæ viduatæ ex cap. 1. n. 66. partim quia fit membrum, & quidem principale, illius Monasterii, ad cujus Prælatu-129 ram est postulatus arg. cap. quia ingrediuntibus 2. de Testamentis; sicque, cum jus duplicis Monachatus habere nequeat, ut loquitur textus in cap. fin. de Religios. dom. (cui consonat cap. volentes 1. §. in cas de privileg. in 6. quatenus tantummodò permittit, ut quis possit esse Religiosus duorum Monasteriorum, quorum unum alteri subordinatum & incorporatum est) desinet esse membrum prioris Monasterii

cap. ne pro 37. XPL. q. 1. cap. si quis 3. XXI. q. 2. Et hanc opinionem contra Joannem An-130 dream, post Antonium de Butrio, Baldum, & Brixiensem, propagare videntur Panormit. ad cap. cum ad Monasterium 6. de statu Monach. num. 13. & in addit. ibid. lit. a. P. König ad h. t. sub n. 18. q. 1. si Prælatu Regularis &c. P. Guetrather in Porta honoris cap. 2. §. 6. n. 22.

SECTIO II.

De Depositione.

SUMMARI A.

132. Depositione Prælatu amittitur. 133. Illius descriptio. 134. & seqq. Et major explanatio. 137. & seqq. Alia dicitur in specie talis; alia vocatur degradatio. 140. & seqq. Depositio in specie quandoque totalis, quandoque partialis est. 144. Differentia inter hanc & suspensionem. 145. Episcopi deponuntur à Sum-

mo Pontifice. 146. & seqq. Cateri, non excepti, deponuntur ab Ordinariis. 150. & seqq. Recensentur crimina, ab qua olim & hodie Depositio statuitur. 153. & seqq. Exponuntur speciatim crimina, propter quæ Regulares Prælati sunt deponendi. 157. & seqq. Effectus Depositionis indicatur.

§. I.

Quid sit Depositio?

132 Secundus Modus amittendi Prælatu-133 ras Ecclesiasticas aut alia beneficia est Depositio; non illa, quæ speciem contractus realis constituit, ac rem alterius custodiæ commendat; sed quæ species est pænæ, & delinquenti de suo beneficio vel officio quidpiam aufert. Gonzalez ad cap. si quis 2. de Clerico excommunicato num. 6.

133 Definiri potest, quòd sit privatio Prælatu-134 ræ Ecclesiasticæ vel alterius beneficii, & officii, in pœnam criminis inflicta.

134 Dixi I. privatio. Ut ostenderem, eum, qui

deponitur, non tam voluntate propriâ (sicut qui resignat) quàm auctoritate alienâ renitentem ac invitum ab honoris Ecclesiastici gradu dejici.

Dixi II. Prælatu Ecclesiasticæ vel alterius beneficii. Ubi denotatur obiectum Depositionis, quòd principaliter ad scopum nostrum est Prælatu; alias tamen, & frequentius aliud beneficium per cap. de gradatio 2. de Pen. in 6.

Dixi III. in pœnam criminis inflicta. In causis igitur civilibus locum non habet Depositio, sed tantum in criminalibus; de quibus in §. 4.

§. II.

Quotuplex sit Depositio?

- 137 **D**epositio dividitur in Depositionem in specie, & Degradationem. *Depositio in specie*, quæ subinde *verbalis*, interdum *simplex* appellatur, est, quando aliquis de Dignitate, beneficio, vel officio Ecclesiastico deicitur.
- 138 *Degradatio*, quæ nonnunquam *Depositio realis* nuncupatur, est, quando aliquis etiam Clericatu exiit, a omni potestate, usu, & privilegio Clericalis Ordinis destituitur, Curia Sacri-
139 culari committitur. Utraque quàm optimè SS. Canonibus, tum Apostolicis tum Pontificiis, est perspecta, veluti patet ex *can. 44. Apostol. cap. qui semel 2. Dist. 50. cap. Episcopus 65. XI. q. 3. d. cap. degradatio 2. de Pen. in 6. Gonzalez ad cap. cum non ab homine 10. de Judic. num. 14.* Realis tamen differetur ad *Lib. V. folaque verbalis hic strictim examinabitur.* Igitur
- 140 Depositio in specie subdividitur in totalem & partialem. *Totalis* est, quæ aliquis ab officio simul & beneficio deicitur. *Partialis* est, quæ aliquis tantum ab officio vel tantum à beneficio deicitur. Interim si Depositio

statuatur indefinite, non partialis sed totalis esse censetur *arg. cit. cap. degradatio & cap. quem 59. de Sent. excommunicat.* eò quòd magis participet naturam Depositionis. Barbosa de *Off. & pot. Ep. alleg. 110. n. 2.* P. Reiffensuel ad *sir. de Pen. n. 25.* Sin mentio de solo fiat officio, per consequentiam etiam beneficium, quod propter officium dari consuevit per *cap. ult. de Rescript. in 6. ademptum censetur.* Reiffensuel *d. l. n. 23.* Aliter ac si in Depositione Index tantum meminerit de beneficio: tunc enim, cum materia sit odiosa, non videretur inclusa Depositio ab officio. Reiffensuel *d. l. n. 24.* Si pures: Depositionem partialem à suspensione juxta memoratam explicationem non differre.

Contra est: quia suspensio neque perpetua, neque vindicativa est; neque privationem beneficii, sed administrationis duntaxat secum fert: Depositio autem, veluti poena vindicativa, ipsò beneficio vel officio in perpetuum privat. Reiffensuel *d. l. n. 27.*

§. III.

Quis habeat facultatem deponendi?

- 145 **D**eponendi facultatem habet Superior & Index Ecclesiasticus. Et quidem, si contingeret, ut Episcopus vel unus ex Prælati majoribus Depositionem mereatur, non alius quàm S. Pontifex Depositionem infligere posset; quemadmodum relucet ex Concil. Trid. *sess. 24. de ref. cap. 5.* ubi causæ Episcoporum criminales nullius alterius quàm S. Pontificis iudicio committuntur. P. Guetharther *Inst. Fur. Can. lib. 1. tit. 20. n. 4.*
- 146 De Prælati inferioribus distinctio fit inter Exemptos, & non-exemptos. Illorum Depositio, nisi specialia suffragentur indulta, spectat ad Pontificem. Horum (idem est de aliis beneficiariis) Depositio spectat ad Ordinarium per textum in *cap. in singulis 7. & cap. ea que 8. de Statu Monachor.*
- 147 De istorum & aliorum Depositione quondam in *cap. felix 4. cap. si autem 5. XV. q. 7.* constitutum erat, ut si Episcopus, Presbyter, aut Diaconus, crimen, Depositione dignum, ad-

mississent, plures Episcopi concurrerent. Verum quia tot semper Episcopos habere vel impossibile, vel difficile, vel incommodus; Sacra Synodus Tridentina in *sess. 13. de ref. cap. 4.* sancivit, ut in locum Episcoporum totidem Abbates, usum mitræ & baculi habentes, aut etiam viri alii, in *Dignitate Ecclesiastica constituti, etate graves, ac Furis scientia commendabiles*, subrogentur; conformiter textui in *cap. quoniam 1. de Hæret. in 6. P. Pirhing ad tit. de Pen. n. 18.* Atque hos Episcopos, Abbates, aut alterius Dignitatis Clericos, etiam in verbalis Depositione, juxta Communis Juris placita, votum decisivum habere, constat ex *cap. Episcopus 4. XV. q. 7. cap. non potest 3. de Sent. & re judic. Gonzalez ibid. n. 4.* ubi pariter advertit, quòd illa condemnatio pñcis temporibus in Conciliis provincialibus; aut in Capitulis & Consiliis Ecclesiarum Cathedralium & Metropolitanarum in effectum deducta fuerit.

§. IV.

Quibus ex Criminibus aliquis deponi valeat?

- 150 **D**epositio nequit decerni, ubi quis crimen non commisit per *cap. tua 6. de Pen. cap. qualiter & quando 24. de Aconsat.* Ejusmodi crimen de Jure communi censetur non tantum homicidium, furum, perjurium, adulterium, (sed etiam crimen levius juxta textum
151 in *cap. est Clerici 4. §. de adulteris de Judic. Verum hodiernis temporibus, ubi rigidior Ecclesiæ disciplina nonnihil est temperata, ad De-*

positionem non sufficit qualecunque crimen, etiam mortale: cæteroquin enim, ut loquitur Pax Jordan *Elucubrat. divers. lib. 10. tit. 4. n. 173.* in tanta hominum fragilitate, inque tanta peccandi occasione quam plurimi Depositionis poenam incurrerent. Itaque, si crimen, ob quod Depositio statuitur, enorme, publicum, scandalosum, aut nimis frequentatum sit, oportet, per argumentum, à sensu

sensu contrario desumptum ex Concil. Trident. in *sess. 22. in Decreto de observand. in Missa.* ubi præcipitur Episcopis, *ut neminem, qui publicè & notoriè criminis sit, sancti altari ministrare permittant.* Abbas in *cit. cap. est Clerici n. 33.* Wiestner ad *tit. de Pen. n. 75.* Reiffensuel *ibid. n. 30.*

153 Porro Regulares Prælati possunt etiam ex causis levioribus à suis Prælaturis deponi, prout differit Innocentius III. in *cap. per tuas 32. de Simon.* Ubi tamen *hy levioribus* non debet accipi quasi positive, quòd supponat leves aut exiguas causas; sed comparative & respectivè ad causas alias, ex quibus Episcopi, vel etiam beneficiarii seculares ab omni beneficio & officio vel exercitio Ordinū deponuntur, ut probè notavit Clariff. P. Wex in *Epitom. de Pralat.*

154 *reg. p. 1. cap. 7. n. 7.* Nam & Priores (necdum Abbates & Prælati eminentiores) cum in Ecclesiis

Conventualibus per electionem Capitulorum suorum canonicè fuerint instituti, nisi pro manifesta & rationabili causa mutari non possunt, uti decisum extat in Concilio Lateranensi, relato in *cap. Monachi 2. de statu Monachor. Panormitan. ibid. n. 8.* Tamburin. de *Fure Abbat. tr. 1. disp. 12. q. 1. n. ult.* In specie verò causa Depositionis censetur in *cap. cum ad 5. de statu Monachor.* quando Prælati est prævaricator aut contemptor Ordinis; item quando fuerit inventus dilapidator substantiæ Monasterii juxta *cap. ult. eod. tit.* Et, quod attinet Abbates Cistercienses, à Clemente IV. annò 1265. sequentes causas fuisse determinatas, refert *cit. Wex num. 8.* nempe hæresin, simoniam manifestam, immunditiam carnalem, furtum, homicidium, grave sacrilegium, solenne perjurium, inspirationem, falsificationem literarum Apostolicarum &c.

§. V.

Quisnam sit effectus Depositionis?

- 157 **E**ffectus Depositionis est, quòd, si totalis sit, aliquem Prælatum, beneficium, & officium unà cum annexis functionibus, usu Ordinum, juribus, privilegiis, ac prerogativis in perpetuum privet, atque ad aliud beneficium aut officium acquirendum perpetuum inhabilitatem inducat per textum in *cap. est Clerici 4. de Judic. cap. ut Clericorum 13. de Vita & honest. Clericor. cap. in sinuatum 13. de Simon. cap. lavoro 4. de Clerico excommunic. depos. &c.* Barbosa de *Off. & pot. Ep. alleg. 110. n. 1.* Reiffensuel ad *158 tit. de Pen. n. 22.* Attamen si aliquis Clericus inferior ob adulterium vel levius crimen fuerit depositus, potest Episcopus, peractà jam poenitentia, eum dispensativè in pristi-

num statum restituere *d. cap. est Clerici §. de adulteris*, ubi Gonzalez *num. 1.* Barbosa *n. 8.* Reiffensuel *d. l. n. 78.*

Prælati Regulares, ubi depositi sunt, præter amissionem Jurisdictionis, amittunt suam præeminentiam & præcedentiam, rediguntur in ordinem, ac loco professionis debent esse contenti *arg. cap. cum ad 6. & cap. in singulis 7. de statu Monachor. Tamburin. de F. A. disp. 13. q. 4. n. 9.* König ad *tit. de Renum. n. ult. Wex cit. cap. 7. n. 15.* Plerumque tamen, si crimen non sit enorme vel scandalosum, Prælati Regularis, ad conservandum honorem & famam, non tam deponitur, quàm resignare permittitur.

SECTIO III.

De Lapsu Temporis, Morte, & aliis Modis amittendi Prælaturas.

SUMMARI A.

161. Episcoporum Prælaturæ sunt perpetuæ. 162. & seq. Uti & Prælatorum Regularium. 164. & seq. Ex speciali Ordinum statuto vel consuetudine sunt temporales. 167. & seq. Argumenta demonstrantia, melius esse, si Prælati sint perpetui. 171. & seq. Argumenta, Pra-

latis temporalibus faventia. 175. & seq. Mors naturalis solvis Prælaturam aut beneficium. 177. Casus resurrectionis non jurat. 178. & seq. Idem præstat mors civilis. 182. & seq. Enumerantur alii modi, quibus amittitur Prælatura vel beneficium.

§. I.

De Lapsu Temporis.

- 161 **T**ertius modus amittendi Prælaturas Ecclesiasticas est lapsus temporis, cui Prælati regimen extra coarctatum. Ubi quidem de Episcopis extra dubium est, quòd eorum Prælatura sint perpetuæ: utpote cum propter insolubile matrimonii spiritalis vinculum ne quidem volentes à suis Ecclesiis discedere, vel Episcopatum dimittere possint, ex dictis
162 in *cap. 2. d. n. 35. & in hoc cap. d. n. 80.* Sa-

tisque certum videtur, quòd etiam Prælaturæ Regulares de Jure Communi sint perpetuæ, si non positive, saltem negative, quatenus de illarum duratione nullus positus legitur terminus; nec subditis conceditur, alium Prælatum, quando voluerint, eligere, nisi vel resignationis vel depositionis causa suppetat per textum in *cap. nullam 9. XV. q. 2. ibi: nullam potestatem de casato, nullam licentiam Monachis*
E c c 2